

(tęsinys iš pirmo puslapio)

reikėjo, o Saliamonas savo ruožtu davė Hiramui dvidešimt tūkstančių korų kviečių kaip maistą jo šeimynai ir dvidešimt korų rinktinio aliejaus. Toks buvo metinis Saliamono atsilyginimas Hiramui, taip randame parašyta Biblijoje. Ši mokėjimo forma nebuvo labai patogi, todėl buvo pakeista, pirmiausia – brangiaisiais metalais (auksu, sidabru ir kt.), o tik vėliau – monetomis ir banknotais. Tačiau esmė liko ta pati. Taigi ir teiginys, kad žmogus nuo pat savo atsiradimo aušros turėjo piniginę, iš esmės yra teisingas. Iš čia, mano galva, peršasi nuostabi išvada: pinigų turėjimas/neturėjimas ir jų teisingas/neteisingas naudojimas apreiškia žmogaus prigimtį. Ką gi pinigai sako apie mus pačius?

Pinigai apreiškia mūsų kūriniskumą. Jie primena mums, kad nesame kaip Dievas (Pr 3, 5). Tokia yra pinigų paskirtis teologiniu požiūriu. Kiek kartų traukiame pinigus iš savo piniginės ar bankomato, tiek kartų pripažįstame savo prigimties trapumą ir pareiškiamo, kad esame tikėtai šeštosios dienos kūriniai: *Dievas sukūrė žmogų... <...> Atėjo vakaras ir išaušo rytas, šeštoji diena* (Pr 1, 27a. 31b). Kodėl? Todėl, kad perkame, perkame tai, ko neturime, be ko negalime gyventi, antraip mūsų gyvenimas būtų suvaržytas. O kiekvienas trūkumas yra netobulumo ženklas. Tuo tarpu Dievas yra tobulas ir Jam nieko netrūksta, todėl Jam ir nereikia pinigų. Tiesa, pasaulis mano kitaip. Pasulyje pinigai, priešingai negu teologijoje, yra tobulumo „licencija“.

Pinigai apreiškia mūsų prigimties socialumą. Jie primena mums tai, ką Dievas yra pasakęs Pradžios knygoje: „*Negera žmogui būti vienam. Padarysiu jam tinkamą bendrininką*“ (2, 18). Kokią prasmę turi šis „negera“? Tikrai jo prasmės neapimtų vien tik erotiškumo sąvoka. Jo turinys yra daug turtingesnis. Pr 2 *negera* primena Pr 1 *gera*: *Dievas matė, kad šviesa buvo gera*. Hebrajiškas būdvardis *tob* (lietuviškai *gera*), priklausomai nuo konteksto, galėtų reikšti: **a)** moralinį tobulumą (kūrinija yra morališkai gera), **b)** estetinį grožį (kūrinija yra graži) ir **c)** gebėjimą atlikti savo paskirtį (kūrinija gali vykdyti dievišką valią, t. y. saulė gali šviesti, žemė – duoti derlių ir pan.). Mums svarbi pastaroji šio būdvardžio prasmė. Kai Dievas sako: *Negera žmogui būti vienam*, jis tarsi pareiškia:

Klebonas kun. Audrius Mikitiukas, paregta pagal žurnalą šeimai „Artuma“ (2007 rugsėjo nr.)

Gegužės – liepos mėnesiais Jonavos Šv.

apašt. Jokūbo parapijoje:

Susituokė: 14 porų.

Buvo pakrikštyta: 68 vaikai ir suaugusieji.

Pirmąją Komuniją priėmė: 384 vaikai.

Sutvirtinimo Sakramentas suteiktas: 75

parapijiečiams.

Palaidota: 79 žmonės.

Ligonijų Sakramentas suteiktas: 22 žmonėms.

„Be kito žmogaus pagalbos žmogus negalės įvykdyti mano užmojo.“ Ir pirkimo-pardavimo aktas, t. y. pinigų naudojimas, nuolat primena šitą tiesą. Juk perkame iš kitų tai, ko patys negalime pasigaminti. Todėl kiti žmonės ir jų sugebėjimai mums yra gyvybiškai svarbūs.

Pinigai apreiškia žmogų esant aštuntosios dienos vaiku. Ką tai reiškia? Dievas sukūrė žmogų šeštąją dieną (Pr 1, 26–31), o septintąją – išsėjosi (Pr 2, 2–3). Pr 3, 1–7 istorija, anot kai kurių biblistų, yra tarsi aštuntosios dienos darbas. Taigi būti aštuntosios dienos vaiku reiškia būti nuodėmės ir chaoso vaiku. Todėl kiekvienas amoralus pinigų naudojimas ar jų pasisavinimas apreiškia nuodėmingą, t. y. sužeistą ir kenčiančią, žmogaus prigimtį: *Kas myli auksą, nuodėmės lengvai neišvengs; kas ieško turtų, bus jų suklaidintas. Daugelis yra pražuvę dėl aukso, ir jų pražūtis nebuvo jiems staigmena netikėta.*

Pinigai apreiškia žmogaus gerumą. Tai ypatingu būdu atspindi išmaldos ir „investicijos“ be palūkanų. Anot Jėzaus, tikrai išmaldai neužtenka paaukotų pinigų. Tam reikia, moralistų žodžiais tariant, ir geros intencijos: *Kai tu daliji išmaldą, tenežino tavo kairė, ką daro dešinė, kad tavo išmalda liktų slaptoje* (Mt 6, 3–4a). O ar gailestingasis samarietis, kuris „investavo“ į vieną sumuštą ir išrengtą žmogų, tikėjosi iš to tam tikro pelno: *Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užteigęs šeiminkui ir tarė: „Slaugyk jį, o jei išleisi ką viršaus, sugrįžęs, aš tau atsilyginsiu“* (Lk 10, 35)?

Pinigai apreiškia žmogaus ir Dievo santykius. Štai gražus visiško pasitikėjimo dieviška Apvaizda pavyzdys: *Pakėlęs akis, Jėzus išvydo turtuolius, dedančius savo dovanas į aukų skrynią. Jis pamatė ir vieną vargšę našlę, kuri įmetė du smulkius pinigėlius. Ir jis tarė: „Iš tiesų sakau jums, šita neturtinga našlė įmetė daugiau už visus. Anie visi metė į aukų skrynią iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto įmetė viską, ką turėjo pragyvenimui“* (Lk 21, 1–4).

Baigdamas šį trumpą pamąstymą apie pinigus ir žmones, norėčiau priminti, kad pagal Bibliją tikrasis turtuolis yra ne tas, kuris turi daug pinigų, ir priešingai, tikrasis vargšas yra ne tas, kuris visai jų neturi. Biblinis turtuolis – tas, kuriam Dievo nereikia, o biblinis vargšas – tai tas, kuris visko tikisi iš Dievo.

Svarbiausi artėjantys Jonavos parapijos ir viso dekanato įvykiai 2008 rugpjūtį - rugsėjį:

Rugpjūčio 15 d. – Žolinė, Švč. Mergelės Marijos ėmimo į Dangų iškilmė (pamaldos Jonavos bažnyčioje vyks sekmdienio tvarka).

Rugsėjo 6 – 15 d. - Švč. Mergelės Marijos Apsireiškimo Šiluvoje 400 m. Jubiliejus.

Rugsėjo 9 d. – Šv. Mišias Šiluvoje aukoja Jonavos dekanato kunigai. Raginame parapijiečius šią dieną kuo aktyviau dalyvauti Šiluvos atleidų programoje, taip pat prisidėti ir prie kitų Šiluvos atleidų dienų šventimo.

MONSINJORO VINCENTO PRANCKIEČIO DEIMANTINIS KUNIGYSTĖS JUBILIEJUS

Čia taip pat netilo sveikinimo žodžiai, susirinkusiuosius linksmino Čičinų, Upninkų, Jonavos Bočių, Liepių kaimo kapelos.

***

Mons. Vincentas Pranckietis gimė 1923 01 07 Labos geležinkelio stoties gyvenvietėje, Radviliškio r. Mokėsi Radviliškio r. Labos, Vabalių, Smilgių pradinėse mokyklose. Baigė Šeduvos gimnaziją. 1943 m. įstojo į Kauno kunigų seminariją. 1948m. išventintas kunigu. Už atsisakymą bendradarbiauti Saugumo organuose 1949 03 25 ištremtas į Sibirą. 1949-1955 m. Baikalo ežero žvejys. 1955-1959 m. Usoleje dirbo vairuotoju, buhalteriu. 1959-1960 m. buvo Radviliškio parapijos vikaras. 1960-1962 m. - Kauno arkikatedros vikaras. 1962-1965 m. Vilkaviškio vyskupijos Didvyžių ir Žaliosios parapijų klebonas. 1965-1974 m. Kauno arkivyskupijos Siesikų parapijos klebonas. 1974-1994 m. Jonavos parapijos administratorius. Nuo 1994 m. Jonavos šv. apaštalo Jokūbo parapijos vikaras altarista. 1991 m. nominuotas monsinjoru. Knygų „Baikalo žvejys“ (1998), „Ne vien duona...“ (2000), „Padraugaukime“ (2008) autorius. Jonavos miesto Garbės pilietis. Jonavos Šv. Apašt. Jokūbo parapijoje darbuojasi jau 34 metus.

Monsinjurą sveikina jaunimo atstovai, foto J. Pūkio

Liepos 20-oji Jonavos Šv. apašt. Jokūbo parapijos bendruomenei buvo dviguba šventė. Tą dieną buvo švenčiami parapijos globėjo Šv. apašt. Jokūbo atleidai ir minimas prelado monsinjoro kun. Vincento Pranckiečio kunigystės 60 – ies metų jubiliejus.

Iškilmės buvo pradėtos procesija aplink bažnyčia su Švenčiausiuoju Sakramentu, kurioje, kaip ir Šv. Mišiose, dalyvavo gausiai susirinkę tikintieji. Šv. Mišias aukojo monsinjoras kartu su savo kurso draugais. „Mūsų buvo dešimt“, - kalbėjo prelatas. – „Dabar esam likę penki. Ir aš be galo džiaugiuosi, kad visi penki šiandien esame čia“. Pamokslo metu prelado kurso draugas, apaštalinis protonotaras kanauninkas Bronius Antanaitis parapijiečiams priminė V. Pranckiečio biografiją, dalijosi mokslo laikų prisiminimais, kaip didelę Dievo dovaną įvardijo iš to meto vyskupo K. Paltaroko rankų gautus kunigystės šventimus.

Šv. Mišiose skambėjo Lietuvos nacionalinės filharmonijos solistės Juditos Leitaitės atliekamos giesmės.

Po Šv. Mišių prelatą sveikino bažnytinių ir visuomeninių organizacijų atstovai, draugai, artimieji. Deimantinio jubiliejaus šventė persikėlė į bažnyčios šventorių, kur tikintiesiems buvo surengta agapė ir pristatyta naujusia, dar leidyklos dažais kvepianti mons. V. Pranckiečio knyga „Padraugaukime“.

Dėmesio tėveliams, besiruošiantiems krikštynoms!!!

Remiantis Kauno arkivyskupijos II – ojo Sinodo nutarimu, tėveliai ir krikštatėviai, norintys pakrikštyti kūdikį, turi išklausti nebe vienos, o 3 katechezijų kursą. Ši tvarka įsigalioja nuo rugsėjo mėnesio. Katechezijų grafiką rasite parapijos skelbimų lentose ir parapijos raštinėje (Vilniaus g. 11, tel. 54842 arba 8-650-76401)

Norintiems paremti parapiją ir mūsų kilnią misiją, aukas maloniai prašome pervesti į sąskaitą „Hansa“ banke:

LT 77730001012259756.

Labai ačiū visiems, kurie auka ir malda prisidedate prie savo bažnyčios gerovės.

Dėmesio!!!

Jau veikia naujas parapijos internetinis tinklapis. Čia rasite informaciją apie parapiją, joje dirbančius dvasininkus ir tarnautojus, susipažinsite su parapijos istorija, veikiančiomis grupėmis ir organizacijomis. Tinklapyje rasite nuotraukų iš įvairių renginių, taip pat naujienas ir aktualiausias skelbimus. Interneto svetainėje galite užduoti jus dominančius klausimus, užsiprenumeruoti informaciją apie svarbiausias naujienas. Maloniai kviečiame apsilankyti.

www.jokuboparapija.lt

Jonavos šv. apašt. Jokūbo
parapija

KATALIKIŠKAME JAUNIMO CENTRE „VARTAI“

KJC „Vartai“ šiuo metu vykdo kelis socializacijos bei vaikų ir jaunimo užimtumo projektus. Šio projekto tema „Nustokim vertinti vieni kitus pagal išvaizdą ir batus“ pasirinkta reaguojant į kasdienio gyvenimo aktualijas, kuriose dominuoja vartotojiški santykiai, socialinių ir kultūrinių vertybių transformacija. Šia tema siekiama atkreipti dėmesį į jautriausią socialiniams pokyčiams amžiaus grupę – vaikus ir jaunimą. Įvairiuose renginiuose, akcijose, seminaruose, susitikimuose, išvykose dalyviai diskutuos, kurs, bendraus, žais, sportuos, muzikuos, keliaus, mąstys, mokysis vertinti ir pasirinkti. Projektas tęstinis. Manome, kad projekte dalyvaus apie 250 jaunų žmonių iš Jonavos miesto bei rajono.

Jau įvykdytos 2 projekto dalys. Birželio 20-21 d. jaunimo centro nariai dalyvavo kūrybiniame krikščioniško jaunimo festivalyje Pažaislyje „Dievas yra Meilė“.

Birželio 22 – a dieną, sekmadienį, po Jaunimo Šv.

Mišių, 30 Jonavos katalikiško jaunimo centro „Vartai“ narių išsiruošė į ekskursiją po Pašvęstojo gyvenimo institutus – vienuolynus. Buvo aplankytos keturios moterų vienuolijos Kaune. Antra projekto dalis – vaikų stovykla Berčiunuose, Panevėžio rajone, vykusi liepos 7-16 dienomis. Stovykla buvo jubiliejinė – surengta jau dešimtą kartą. Trečias projekto etapas bus vykdomas rudenį.

Pas seseris pranciškonės, foto B. Steponavičiūtės

JONAVOS DEKANATO PILGRIMINĖ KELIONĖ Į ŠILUVĄ

Birželio 13 – a dieną didelis tikinčiųjų būrys iš Jonavos miesto bei rajono susiruošė piligriminę kelionę į Šiluvą. Šiluvoje 9 val. buvo aukojamos Šv. Mišios Bazilikoje, jas celebravo Žemių ir Kulvos parapijų klebonas kun. R. Kazaitis, giedojo Šiluvos choristai. Tą pačią valandą pradėtas piligriminis žygis nuo Katauskių, jame dalyvavo ir Katalikiškų mokyklų moksleiviai, mat tą pačią dieną Šiluvoje buvo minima ir jų šventė.

Vėliau Jonavos dekanas kun. teol. lic. Audrius Mikitiukas aukojo Šv. Mišias koplyčioje, giedojo Jonavos Sumos choro giesmininkai. Šv. Mišiose kunigas kvietė ypač melstis už motinystės dovaną, taip pat už šeimų ramybę ir santarvę. Kunigas taip pat ragino vengti aiškiaregių, burtininkų, netikrų pranašų, vis labiau gręžtis į Dievą, atsakyti į Viešpaties meilės šaukimą.

12 val. buvo aukojamos pagrindinės dienos Šv. Mišios, jas celebravo arkivysk. S. Tamkevičius, skaitinį skaitė Jonavos dekanato Sekmadieninės mokyklos auklėtinis Žilvinas Galimovas.

Po Šv. Mišių Jonavos dekanato piligrimai susirinko bendrai agapei Šiluvos mokyklos stadione. Pasistiprinę maistu, jie namo iškeliavo sotūs dvasinio peno, kurį savo užtarimu jiems dovanavo Švč. Šiluvos Mergelė.

Šv. Mišias Šiluvoje aukoja arkivyskupas S. Tamkevičius, foto J. Pūkio

Kazimieras Stanevičius, foto V. Atmanavičienės

APDOVANOTAS ŠILUVOS DIEVO MOTINOS MEDALIU

Birželio 24 d., švenčiant dangiškojo globėjo šv. Jono Krikštytojo šventę, Kauno arkivyskupijos dienos proga arkivyskupas Sigitas Tamkevičius pasirašė dekretus ir arkivyskupijos garbės ženklą – Šiluvos Dievo Motinos medaliais apdovanojo Jonavos parapijietį Kazimierą Stanevičių. Apdovanojimas jam įteiktas liepos 27 d. Skaruliuose, Šv. Onos atleidų metu.

Kazimierui Stanevičiui ir jo žmonai Marytei Stanevičienei taip pat suteiktas popiežiaus Benedikto XVI apaštalinis palaiminimas. Toks pat palaiminimas už nuopelnus Skarulių bažnyčiai suetiktas ir Elenai bei Vladui Tuzovams.

„Varpų skambesys“, © 2008 rugpjūtis
Laikraštį išleido Jonavos Šv. apašt. Jokūbo parapija
Vilniaus g. 13, Jonava
tel. 8-650-75401, 54842
Tekstų ir maketo autorė B. Steponavičiūtė

„Garbinkite ir šlovinkite mano Viešpatį, Jam dėkokite ir tarnaukite didžiai nusižeminę“ (Šv. Pranciškus)

VARPŲ 2008 rugpjūtis
SKAMBESYS

Jonavos Šv. Apaštalo Jokūbo parapijos leidinys

BAŽNYČIA, MES IR PINIGAI

Mieli parapijiečiai, daugelis jau turbūt gerai žinote, kokia yra mums vyskupo patikėta misija. Ne kiekvienai kartai tenka garbė pasistatyti ir pastatyti šventovę. Šiandien Jonava jau yra per didelis miestas, kuriam užtektų tik vienos bažnyčios. Dauguma žmonių, kurie gyvena Rimkų rajone, yra geografiškai nutolę nuo bažnyčios pastato, todėl vyresniems žmonėms yra sunku pasiekti maldos namus.

Kam Jonavoje reikalinga antra bažnyčia? Jonavos parapijoje gyvena apie 45 tūkstančius gyventojų. Parapijos teritorija taip pat nemaža, vadinasi, viena bažnytelė tokioje teritorijoje katalikiškame pasaulyje yra absoliučiai nenormalus reiškinys. Kol nėra antros bažnyčios kai kam atrodo kad jos nereikia, o kai bus - reikės. Panašus pavyzdys būtų toks: kam reikalingos lengvosios mašinos, jei važinėja visuomeninis transportas?

Kad būtų patogiau? Sutinku. Tada šeima nusiperka automobilį. Kam šeimai reikalingas antras lengvas automobilis? Ogi kad būtų dar patogiau ir taip šeimos nariai galėtų atlikti tai, kas jiems svarbu ir būtina. Turbūt sutiksit, kad kalbu šiek tiek logiškai. Jei šiandien Chemikų gatvės ir aplinkinių gatvių gyventojai neateina į bažnyčią, tai nereiškia, kad jie į ją neateis kai ji bus šalia jų namo ar gatvės. Juk tie žmonės, kurie ten gyvena, negali kasdien ar sekmadieniais į bažnyčią vykti tik taksi. Juolab, kad visuomeninis transporto judėjimas sekmadieniais nevyksta intensyviai.

Dabar Jonavoje kasdien aukojamos dvejios šv. Mišios, kai bus kita bažnyčia bus ketverios. Šalia pamaldumo ir dvasingumo retas kuris pastebi kokią kitą labai reikiamą misiją atlieka Bažnyčia. Pagyvenusių žmonių užimtumas, darbas su jaunimu, renginiai, moralės ir vertybių ugdymas, šventės, prevencija. Jei nebūtų Bažnyčios, valstybei reiktų įkurdinti ne vieną instituciją, kurios vis vien neatstotų Bažnyčios misijos.

Žmonės klausia, kas finansuos bažnyčios statybą? Aš visuomet šypteliu, atsakydamas: „Geras klausimas. Mes mažuliukai, mes“. Jei žmogus atsistotų prekybos centre ir pradėtų šaukti: „Kas man pastatys namą? Dar kartą klausiu: kas man pastatys namą? Bažnyčią juk sau statysimės o ne vyskupui ar popiežiui. Dėl to ir noriu pakalbėti apie aukas, kurios turi ne tik istoriją, reikšmę,

Klebonas kun. A. Mikitiukas, foto V. Buklajevio

bet yra labai svarbios mūsų misijos įgyvendinimui!
Pinigų biblinė antropologija

Kas atsirado pirmiau: - višta ar kiaušinis? Na, manau, kad... Stop! Palaukit! Kuo čia dėta višta ir jos kiaušinis? Juk straipsnis turėtų nagrinėti pinigų ir žmonių santykius! Taip, taip, be jokios abejonės, straipsnis bus apie pinigus ir žmones. Bet vis dėlto kas gi buvo pirmiau: kiaušinis ar višta

Pirmiau buvo prigimtis! Na gerai, tebūnie prigimtis, bet vėlgi: kuo čia dėta prigimtis, jeigu straipsnis apie pinigus ir žmones? Prigimties sąvoka, jeigu apskritai norime kai ką suprasti apie pinigus ir žmones, mums labai svarbi, nes pinigų atsiradimą kaip tik ir lėmė žmogiškoji prigimtis. Be žmogiškosios prigimties, tokios kaip mūsų, pinigų iš viso nebūtų.

Homo sapiens visada turėjo pinigų. Kaip tai?.. Negali būti! Juk pinigai, kaip tvirtina istorikai ir archeologai, atsirado tikrai VII amžiuje prieš Kristų. Taip, žinau. Iš tikrųjų tokie pinigai, kaip šiandien juos suprantame, pirmą kartą pasirodė VII a. prieš Kristų. Tačiau pinigai plačiąja prasme egzistavo gerokai anksčiau. Tai buvo tokia pinigų forma, kurią vadiname natūriniais mainais. Kitaip tariant, vietoj mums įprastų piniginių vienetų žmonės naudodavo, t. y. mainydavo, įvairius daiktus, vaisius, javus, gyvūnus ir pan.: Hiram tad patiekė Saliamonui kedro ir kiparisu rąstų, kiek tik jam

(tęsinys kitame puslapyje)